

Haarlem

Gemeente Haarlem

College van burgemeester en wethouders

Retouradres Postbus 511, 2003 PB Haarlem

De Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
de heer G.B.M. Leers
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

Datum 24 april 2012
Ons kenmerk 2012/127493
Uw kenmerk dossiernummer 0410-15-0012
Contactpersoon E.J. Terpstra
Doorkiesnummer 023 – 511 3009
Onderwerp Verzoek om verblijfsvergunning voor het gezin Zangojan

Geachte heer Leers,

Graag vestigen wij uw aandacht op de situatie van het gezin Zangojan uit Haarlem. Dit gezin, geboren in Armenië, heeft in 2004 asiel aangevraagd. Op 26 maart jl. vernam het gezin van de vreemdelingenpolitie dat de procedure in gang wordt gezet om het gezin binnenkort naar Armenië terug te sturen.

Het om de volgende personen:

*Zangojan, Zajir, geboren te Zovuni op 15-07-1970, V nummer 270.573.8093;
Damojev, Borsor, geboren te Mkhchjan op 20-01-1976, V nummer 270.573.8129;
Zangojan, Gayane, geboren te Yerevan op 17-12-1994, V nummer 270.573.8138;
Zangojan, Jourik, geboren te Akhmakhan op 18-06-1996, V nummer 270.573.8165;
Zangojan, Khazal, geboren te Zovuni op 27-01-1999, V nummer 270.573.8174;
Zangojan, Hasret, geboren te Zovuni op 20-09-2001, V nummer 270.573.8183.*

De familie woont al ruim zeven jaar in Haarlem. De kinderen hebben hier hun leven, hun vrienden en vriendinnen, hun school en hun toekomst. Ze spreken vloeiend Nederlands, hebben hun zwemdiploma gehaald, volgen muziekles en voelen zich hier volledig thuis.

De onzekerheid waar het gezin zich in Nederland mee geconfronteerd ziet, brengt een onevenredige psychosociale druk met zich mee. Zowel vader als moeder hebben al jaren veel lichamelijke en psychische klachten waarvan de herkomst niet duidelijk is maar die mogelijk voortkomen uit de onzekere toekomst. Dit alles heeft zijn weerslag op de kinderen. De oudste twee worden zichtbaar beïnvloed door de situatie van onzekerheid waarin het gezin verkeert. Zij presteren op school daardoor onder hun niveau. De oudste dochter Gayane is sterk; zij wordt echter zwaar belast omdat een deel van de zorg voor het gezin op haar schouders neer komt. Zoon Jourik is een verdienstelijke voetballer bij de Haarlemse voetbalvereniging DSK en wil later timmerman worden. De schoolresultaten van de jongste twee kinderen zijn onveranderlijk voldoende (Khazal) tot uitstekend (Hasret). De vele spontane

- reacties die wij ontvangen van burgers en scholen die betrokken zijn bij het gezin maken duidelijk hoe geworteld de kinderen in Haarlem zijn.

Het bericht dat het gezin naar Armenië moet terugkeren, leidt zowel bij de ouders als bij de kinderen tot een verdere toename van de spanning. Vader vreest na terugkeer gedood te worden, heeft nachtmerries en slaapt slecht. Moeder heeft depressies die aan suïcidaal gedrag grenzen. Bij de ouders is er ook grote angst voor de in de nabije toekomst te vervullen dienstplicht van hun enige zoon Jourik, omdat Jeziden in het leger zeer slecht behandeld worden (bijlage 2). De kinderen zijn volledig geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. Het gaat hun bevattingsvermogen te boven dat zij moeten terugkeren naar een land waarvoor hun ouders bang zijn, waaraan de oudste zich de stenen herinnert waarmee haar vader bekogeld werd en waarvan zij de taal niet kennen zodat zij zich moeilijk kunnen handhaven.

Door hun situatie zijn de ouders nauwelijks meer in staat voor hun kinderen te zorgen. De twee oudste meisjes nemen noodgedwongen die rol over. De kinderen zijn somber en angstig. De jongste kinderen huilen veel op school en trekken zich terug; schoolprestaties hollen achteruit. De school overweegt deskundige psychiatrische hulp in te roepen. Het is duidelijk dat terugkeer naar Armenië niet in het belang van de kinderen is en hen schaadt in hun ontwikkeling.

* Deze opvatting wordt overigens breed ondersteund. Allereerst verwijzen wij naar het standpunt in deze van Defence for Children, die u bij deze brief als ingelast kunt beschouwen (bijlage 1). Hierin wordt verwezen naar een rapportage d.d. 14 december 2009 van de vakgroep Orthopedagogiek van de Rijksuniversiteit Groningen. De conclusie hierin is eenduidig dat de kinderen uit het gezin Zangojan in hun ontwikkeling onacceptabel grote schade oplopen als zij na hun lange verblijf in Nederland worden uitgezet. De kinderen zijn te zeer geworteld in de Nederlandse samenleving en leven al veel te lang in zeer moeilijke en schrijnende omstandigheden om een dergelijke heftige gebeurtenis nog op een goede manier te kunnen verwerken. Nu, drie jaar later, is de conclusie uit dit rapport alleen maar zwaarder geworden.

Defence for Children betoogt verder dat in strijd met het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) gehandeld wordt door de belangen van de kinderen Zangojan niet apart te toetsen: "Kinderen moeten eerst als kind worden behandeld, met inachtneming van hun rechten uit het IVRK en pas in tweede instantie als vreemdelingen, op wie het vreemdelingenrecht van toepassing is". De belangen van de kinderen zijn echter niet meegewogen in de procedure om een verblijfsvergunning te verkrijgen.

Ook de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ) en de Kinderombudsman ondersteunen de opvatting dat terugkeer indruist tegen het belang van deze kinderen, maar dan in meer algemene termen. Volgens de ACVZ wordt een deel van uitgeprocedeerde minderjarige vreemdelingen in hun ontwikkeling geschaad door langdurige bestaansonzekerheid en het ontbreken van continuïteit en

- stabiliteit in opvoeding en verzorging. Verder wijst de ACVZ op het feit dat kinderen, sneller dan hun ouders, geworteld zijn in de Nederlandse samenleving. In het recent verschenen rapport 'Wachten op je toekomst' stelt de Kinderombudsman dat rechten en belangen van minderjarige uitgeprocedeerde vreemdelingen beter moeten worden gewaarborgd. Tevens beveelt de Kinderombudsman aan om voor kinderen die al langer in Nederland wonen en geworteld zijn, maatregelen te nemen opdat hun onzekerheid niet voortduurt. De situatie van alle kinderen die vóór 1 juli 2010 naar Nederland zijn gekomen zou moeten worden getoetst door een onafhankelijke deskundige, zoals de Raad voor de Kinderbescherming en/of orthopedagogen, waarbij naar individuele schade en mate van worteling wordt gekeken. Hierna kan snel een beslissing genomen worden die duidelijkheid geeft over de toekomst.

In het bovenstaande gaven wij de benarde situatie van de kinderen aan, de schade die zij oplopen wanneer zij uitgezet worden en het belang van een eigenstandige afweging van de belangen van de kinderen bij het verkrijgen van een verblijfsvergunning. Mogelijk kunt u daarnaast onderstaande overwegingen mee laten wegen.

Het gezin Zangojan behoort tot de Yeziden, in Armenië een minderheidsgroep met een eigen gesloten cultuur en een eigen taal. Zij leven veelal als herders. Hun positie is in Europa te vergelijken met die van de Roma. Yeziden worden, ondanks het formele regeringsbeleid dat discriminatie verbiedt, toch veelvuldig met discriminatie geconfronteerd. Hun rechtszekerheid laat mede hierdoor te wensen over. Dit laatste blijkt bijvoorbeeld uit het asielrelaas van de familie Zangojan. Vader kon bij de Armeense politie noch bij het ministerie een klacht indienen over brandstichting, beroving/vernieling en doodsb bedreigingen. Voor meer achtergrondinformatie over de situatie van Yeziden in Armenië verwijzen wij naar bijlage 2 die u bij deze brief als ingelast kunt beschouwen.

Bij terugkeer in Armenië kan het gezin niet terugvallen op familie, omdat de leden niet meer in leven zijn of niet in Armenië wonen. Voorts zou het dit gezin in Armenië ontbreken aan alle elementaire aspecten van humane behandeling: adequate opvang van de kinderen, huisvesting en middelen voor scholing. De kinderen zullen, zoals hun moeder aangeeft, moeten gaan werken want hun ouders zijn daartoe niet in staat. De oudste meisjes (13 en 17 jaar) zullen snel worden uitgehuwelijkt omdat dat gebruik is bij de Yeziden.

Dit alles staat op gespannen voet met uw standpunt zoals u dat op 14 oktober 2011 in uw antwoord op Kamervragen hebt verwoord: "Er wordt door de Nederlandse overheid echter zorgvuldig onderzocht of er sprake is van adequate opvang en bij de feitelijke uitzetting moet deze ook gegarandeerd zijn. Er zullen geen kinderen terugkeren waarvan niet op voorhand is vast komen te staan dat zij op een adequate wijze kunnen worden opgevangen".

Haarlem

4

- Tot slot vragen wij uw aandacht voor het feit dat na de uitspraak van de rechter d.d. 14 juni 2011 over het verzoek om een verblijfsvergunning het gezin Zangojan geen enkele informatie meer ontving. Eerst op 26 maart jl. kreeg het gezin te horen dat het uitgezet zou worden. De periode van onzekerheid is hierdoor nodeloos met nog eens negen maanden verlengd. Gevoegd bij de totale lengte van de procedure is hierdoor een situatie ontstaan die op gespannen voet staat met de breed gedragen opvatting dat kinderen niet (langdurig) met een situatie van onzekerheid moeten worden geconfronteerd.

Van veel kanten zijn er bij ons steunbetuigingen binnengekomen om het gezin omwille van de kinderen een verblijfsvergunning te verlenen. Ons is gevraagd deze aan u door te sturen; een verzoek waaraan wij graag gevolg geven. U treft ze in totaal 22 bijlagen bij deze brief.

Wij voegen hieraan toe dat, wanneer een verblijfsvergunning door u verstrekt zou worden, wij verwachten dat deze getalenteerde kinderen in de toekomst een waardevolle bijdrage zullen leveren aan onze stad. De spanning is dan weg en er kan onbevreesd aan een verdere toekomst gewerkt worden.

De raad van de gemeente Haarlem is van mening dat kinderen in de situatie vergelijkbaar met die uit het gezin Zangojan niet teruggestuurd moeten worden. Mede met het oog daarop verzoeken wij u het gezin Zangojan alsnog in aanmerking te laten komen voor een verblijfsvergunning wegens een maatschappelijk belang. Zonodig verzoeken wij u hiervoor uw discretionaire bevoegdheid aan te wenden. Mede in het licht van de bepalingen in het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind vragen wij u bij de beoordeling van ons verzoek speciale aandacht voor het belang van minderjarige uitgeprocedeerde vreemdelingen.

Hoogachtend,

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris,

ing. S.M.M. Borgers

de burgemeester,

mr. B.B. Schneiders